

Bekerteam houdt perfecte score

Maarten Solleveld

Hoezo, zult U zich wellicht afvragen, we hebben het (KNSB-) bekerteam toch nog helemaal niet in actie gezien dit seizoen? Niettemin zijn er al twee ronden gespeeld, dus het werd wel eens tijd voor een verslag. Over de eerste ronde kan ik kort zijn:

Zo, nu over naar de tweede wedstrijd. Hoewel, enige uitleg is op zijn plaats. Toen ik in september toestemde om het bekerteam te leiden, wist ik dat het een eitje zou zijn: ik zou maximaal vier keer een datum moeten afspreken en dan een viertal bij elkaar moeten bellen. Wat voor problemen zouden daar nou bij kunnen rijzen?

Dat bleek al snel. Onze eerste tegenstander zou komen uit een wedstrijd tussen Kijk Uit (Beverwijk) en Krimpen aan de IJssel, die voor 13 december gespeeld moest worden. Tegen Kerstmis waren alle andere uitslagen te vinden op de KNSB-site, alleen deze niet. Toen het resultaat daar verscheen werd ook duidelijk waarom het op zich had laten wachten: Kijk Uit had na ongetwijfeld harde onderhandelingen reglementair met 4-0 gewonnen. Goed, dus ik belde maar eens met Kijk Uit: 'Hoi, laten we deze wedstrijd voor het Corus-toernooi spelen.' 'Okee, op 14 januari.' Team bij elkaar gesprokkeld, word ik op 11 januari teruggebeld: 'Het lukt niet, ik krijg geen viertal op de been. We stellen de boel uit.'

Uiteindelijk stonden we pas op 4 februari in de startblokken. Zo rond drie over acht, toen we net borden en stukken hadden opgesteld, kwam een opmerkelijk bericht door: 'Ja, met xxx van Kijk Uit, we hebben wat miscommunicatie hier. De ene helft van de club weet niet wat de andere doet, en we komen niet. We geven de wedstrijd wel op.' Olé, dus wij konden weer naar huis zonder een zet te hebben gedaan. Het lijkt me geen slecht idee om Kijk Uit volgend seizoen disciplinair te schorsen uit de KNSB-cup; op deze manier maken ze toch weinig kans om te winnen. De reglementen zullen er helaas wel niet in voorzien.

Uiteraard spinnen er ook nog wat mensen garen bij deze situatie, ons SGA-bekerteam kon het zorgvuldig neergezette kwartet tafels goed gebruiken. Door deze vertraging was het aantal mogelijk speeldagen voor de tweede ronde, tegen De Eenhoorn, ook wat beperkt. De bij tijd en wijle doldwaze onderhandelingen zal ik U besparen, het resultaat was dat we op 18 februari vol vertrouwen afreisden naar Hoorn. Daar bleek al snel dat De Eenhoorn geen partij was.

Welbeschouwd was uw verslaggever de enige die niet met voordeel uit de opening kwam. Ik moest de Russische verdediging van Martijn Monteban bestrijden en een ongebruikelijke zet van mij zette hem wel aan het denken, maar verleidde hem niet tot fouten.

Op de andere drie borden leken onze mannen bezig met een competitie wie het eerste zou winnen. Eelke Wiersma had tegen Sjors Broersen zijn vertrouwde Svesnikov van stal gehaald. Zo rond zet zeventien, toen Eelke zich nog op bekend terrein bevond en minder dan tien minuten had nagedacht, behaagde het Broersen om een kwaliteit weg te geven.

Ondertussen had Rob Bertholée Sjoerd Plukkel een lesje anti-Siciliaans gegeven. Al spoedig deed de zwarte structuur zodanig pijn aan de ogen dat er geen twijfel over kon bestaan dat Rob positioneel gewonnen stond.

Maar het opmerkelijkst was toch wel wat Sybolt Strating presteerde tegen Ron Deen. Sybolt bediende zich van de Caro-Kann en dat is nou niet echt een opening waarin zwart zijn tegenstander vanaf het begin naar de keel vliegt. De heer Deen voer echter vanaf de derde (!) zet op eigen kompas en op zet tien was hij in zodanige problemen verzeild geraakt dat pionverlies onvermijdelijk was. In de rest van de partij werd deze lijn niet meer omgebogen en Sybolt won de bovenstaande competitie dan ook glansrijk, zodat hij alle tijd had om zijn partij voor U van commentaar te voorzien.

Enige tijd later voerde Eelke zijn materiële overwicht met vaste hand naar winst. Tegen het eind dacht ik wat bibbers te ontwaren, maar dat was slechts schijn. Mijn eigen partij verliep steeds meer naar wens. Na zijn uitstekende openingspel

verviel Monteban weer in zijn gebruikelijke (naar ik mij heb laten vertellen) passieve stijl, en op een goed moment belandde zijn paard in een pijnlijke penning. Nadat ik dit stuk drie keer had aangevalen en al het mogelijke tegenspel had verhinderd, ondermijnde ik de verdedigende pion. Daarmee stortte de zwarte stelling in, en na de tijdnoodfase kon ik het derde punt aantekenen.

Bij Rob liep het echter minder soepel. Ondanks positioneel en later ook materieel overwicht verzuimde hij verschillende malen om de partij hard uit te maken. Zo tegen middernacht resulteerde er een toreneindspel waarin Rob c- en d-pion had en Plukkel slechts een e-pion. In principe zal dat wel remise zijn, maar in de uitvluggerfase was Rob de behendigste. Dit laatste deel van de partij bleek ook het interessantste, want tot diep in de nacht was Rob bezig het te reconstrueren. Althans, dat had hij gedaan als zijn drie autoloze medespelers hem er niet met lichte dwang toe hadden gemaand om hen weer richting huis te vervoeren, opdat er van een welverdiende nachtrust kon worden genomen.

Ron Deen – Sybolt Strating

commentaar Sybolt Strating

1.e2-e4 c7-c6 2.d2-d4 d7-d5 3.e4-e5 Lc8-f5 4.Pg1-f3 e7-e6 5.Pb1-c3?!

Zoals ook in deze partij zal blijken is een opstelling met de paarden op c3 en f3 ongevaarlijk voor zwart.

5. ... c6-c5 6.Lf1-b5+ Pb8-c6 7.d4xc5?

Helpt zwart met zijn ontwikkeling. Na 7.Le3 staat het ongeveer gelijk.

7. ... Lf8xc5 8.Pf3-d4

Dit was het idee; zwart moet zijn loperpaar opgeven, maar krijgt hier meer dan genoeg spel voor. In feite heeft zwart nu al een luxe keuze. Zoals in de partij op pionwinst spelen of met 8. ... Pge7 op positioneel voordeel. Na het vervolg 9.Pxf5 Pxf5 staat zwart lekker, maar kon ik niks concreets vinden.

8. ... Lc5xd4 9.Dd1xd4?

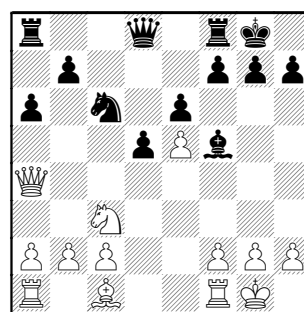
Na 9.Lxc6+ bxc6 10.Dxd4 Lxc2 11.Le3 Pe7 12.Tc1 Lg6 heeft wit nog redelijke compensatie (sterk op de zwarte velden). Nadat wit heeft nagelaten om op c6 te ruilen, is pionverlies (zonder compensatie) op e5 of c2 nauwelijks meer te voorkomen.

9. ... Pg8-e7 10.Dd4-a4

De verwachte zet was 10.Lg5 en ik wist nog niet of

ik hierop voor een comfortabele stelling zou gaan na iets als 10. ... 0-0 11.Dc5 h6 12.Lxe7 Pxe7 of de complicaties aan zou gaan met de (tijdelijke) pionwinst 10. ... Lxc2 11.Tc1 Lg6 12.Dc5 Tc8 13.Dxa7 en dit blijkt tegen te vallen. Zwart heeft echter sterker: 10. ... a6! met het idee dat na 11.Lxe7 axb5 het paard niet meer gepend staat; het gedwongen vervolg 12.Lxd8 Pxd4 13.0-0-0 Pxc2 geeft zwart groot voordeel. Deze variant vermijden met 11.Lxc6+ Pxc6 12.Dd2 Db6 is echter ook niet veel voor wit.

10. ... a7-a6! 11.Lb5xc6+ Pe7xc6 12.0-0 0-0

13.Lc1-f4?

Deze zet dacht ik verhinderd te hebben met 10. ... a6! en dat is ook zo; ik moest alleen nog uitrekenen of ik na de volgende afwikkeling de pion op b2 kan behouden. Na het verwachte 13.Tel was ik van plan om met 13. ... b5 14.Df4 Lxc2 mijn pion te cashen en met de vrije d-pion moet de rest niet zo moeilijk meer zijn.

13. ... b7-b5 14.Da4-a3

14.Db3 Pd4.

14. ... b5-b4 15.Da3-a4 b4xc3 16.Da4xc6 c3xb2 17.Ta1-b1 Ta8-b8 18.Dc6-c3 d5-d4 19.Dc3-a3 Dd8-b6 20.Da3-b3 Db6-c6

Volgens Rob was deze zet niet nauwkeurig, want ik had 20. ... Dc5 moeten spelen! Fritz zou deze zet zeker hoger waarderen. Nu ik de partij invoer blijkt deze een voorkeur te hebben voor 20. ... Dc7. Niet dat het veel uitmaakt, want wit gaf hier (terecht) op. **0-1**

Al met al een eenvoudige overwinning, maar toch nog moeizamer dan in de vorige ronde tegen Kijk Uit. Maarten vroeg of ik het verslag over deze historische bekerwedstrijd wilde schrijven. Hierbij; ze kwamen niet!